

Kunnskapsdepartementet
Universitets- og høyskoleavdelingen
Postboks 8119 Dep
0032 OSLO

Ref:
200805673-/KEB/TFS

Vår ref:
09/3860

Saksbeh.:
Anne Løken 2245 3002

Dato:
10. desember 2009

HØRING – FORSLAG TIL EGNE LÆRINGSUTBYTTEBESKRIVELSER FOR KVALIFIKASJONEN HØGSKOLEKANDIDAT

Vi viser til departementets brev av 16. november 2009 om ovennevnte.

Høgskolen i Oslo (HiO) stiller seg noe undrende til departementets syn på at høgskolekandidatgraden fortsatt er en viktig del av det norske gradssystemet, og at man i senere tid har opprettet nye toårige høgskolekandidatstudier ved et par institusjoner i stedet for å bygge opp treårige bachelorløp. At en lavere toårig grad skal inngå som del av gradssystemet også i fremtiden, synes heller ikke å være i tråd med grunnleggende forutsetninger for Bologna-prosessen. I europeisk sammenheng er toårige akademiske grader på dette nivået ikke veldig utbredt.

HiO erfarer at det er liten interesse for høgskolekandidatgraden fra studentenes side. Høgskolen er nå i ferd med å utvikle denne graden innenfor tre fagområder, og ytterligere to vil etter planen bli utviklet i løpet av et par år. På alle fagområder der HiO tildeler høgskolekandidatgraden tilbyr høgskolen treårige studier fram til bachelorgrad. Opptak skjer også til bachelorstudier og ikke til høgskolekandidatstudier. I de tilfellene der studenter velger å avslutte bachelorstudiet etter to år med tildeling av en høgskolekandidatgrad, er det normale at høgskolekandidatgraden kombineres med et årsstudium eller tilsvarende innenfor et annet fagområde slik at bachelorgraden likevel oppnås, noe HiOs regelverk åpner for. Selv om høgskolekandidatgraden oppheves, er det ikke noe i veien for å videreføre denne praksisen ved at de to studieårene defineres som en godkjent emnegruppe som kan utgjøre fordypningsstudiet i en bachelorgrad.

Departementet mener at det læringsutbyttet en kandidat oppnår etter fullført høgskolekandidatgrad er "såpass ulikt" det læringsutbyttet en kandidat oppnår etter avsluttet bachelorgrad at det ikke kan forsvares å bruke de samme utbyttebeskrivelsene. Spørsmålet er om det utsendte forslaget til læringsutbyttebeskrivelser for høgskolekandidat er i overensstemmelse med departementets oppfatning på dette punktet. Etter vårt syn er det ikke store forskjeller mellom de foreslåtte læringsutbyttebeskrivelsene for høgskolekandidat og de allerede fastsatte utbyttebeskrivelsene for bachelor. Så vidt vi kan se, er fire av deskriptorene identiske for de to kvalifikasjonene. I de øvrige ni deskriptorene er det snakk om så vidt små – og uklare – forskjeller i begrepsbruk at det for de fleste av disse er vanskelig å avgjøre om de egentlig gir

uttrykk for et annet læringsutbytte ved oppnådd høgskolekandidatgrad enn det som er fastsatt for oppnådd bachelorgrad.

Mot dette kan det muligens hevdes at det ikke er eller bør være vesentlige forskjeller mellom en toårig og en treårig kvalifikasjon innenfor samme hovednivå (1. syklus) i gradssystemet. Det samlede læringsutbyttet som må forventes ved oppnådd høgskolekandidatgrad vil dermed være temmelig likt det forventede læringsutbyttet ved oppnådd bachelorgrad.

Det er ikke uproblematisk å plassere inn en ny formalkvalifikasjon i et allerede fastsatt kvalifikasjonsrammeverk, slik departementet nå foreslår. Ideelt sett burde man som ledd i innplasseringen av kvalifikasjonen høgskolekandidat, ha gjennomgått hele rammeverket og vurdert læringsutbyttebeskrivelsene for de enkelte kvalifikasjoner på nytt. Dette er naturligvis ikke aktuelt i den fasen av arbeidet med kvalifikasjonsrammeverk for høyere utdanning som vi nå er inne i. Når rammeverket er blitt implementert og det har gått en viss tid, bør rammeverket imidlertid gjennomgås med tanke på nødvendige justeringer i begrepsbruk og innhold for øvrig.

Ut over dette har Høgskolen i Oslo ikke merknader til forslaget til læringsutbyttebeskrivelser for kvalifikasjonen høgskolekandidat.

Med hilsen

Sissel Østberg
rektor

Åsulv Frøyenes
høgskoledirektør